

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

1. zatwierdza po poprawkach wniosek Komisji;
2. zwraca się do Komisji o odpowiednią zmianę jej wniosku, zgodnie z art. 250 ust. 2 Traktatu WE;
3. zwraca się do Rady, jeśli ta uznałaby za stosowne oddalić się od przyjętego przez Parlament tekstu, o poinformowanie go o tym fakcie;
4. zwraca się do Rady o ponowne skonsultowanie się z Parlamentem, jeśli ta uznałaby za stosowne wprowadzenie znaczących zmian do wniosku Komisji;
5. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania stanowiska Parlamentu Radzie i Komisji.

TEKST PROPONOWANY
PRZEZ KOMISJĘPOPRAWKI
PARLAMENTU

Poprawka 1

Punkt 3 a preambuły (nowy)

3a. W trakcie wyznaczonego na rok 2008 całościowego przeglądu wytycznych w dziedzinie zatrudnienia należy zapewnić Parlamentowi Europejskiemu konieczny czas na wypełnienie jego roli konsultacyjnej, a w każdym wypadku okres nie krótszy od pięciu miesięcy, zgodnie z art. 128 ust. 2 Traktatu.

P6_TA(2007)0049

Reforma wspólnej organizacji rynku wina**Rezolucja Parlamentu Europejskiego w sprawie reformy wspólnej organizacji rynku wina (2006/2109(INI))***Parlament Europejski,*

- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego z dnia 22 czerwca 2006 r.: „W kierunku zrównoważonego europejskiego sektora wina” (COM(2006)0319),
- uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1493/1999 z dnia 17 maja 1999 r. w sprawie wspólnej organizacji rynku wina ⁽¹⁾,
- uwzględniając swoje stanowisko z dnia 14 kwietnia 1999 r. w sprawie rozporządzenia Rady ustalającego orientacyjne ceny w sektorze wina na rok gospodarczy 1999/2000 ⁽²⁾, swoje stanowiska z dnia 11 lutego 1999 r. ⁽³⁾ i z dnia 6 maja 1999 r. ⁽⁴⁾ w sprawie wspólnej organizacji rynku wina w ramach Agendy 2000 oraz z dnia 11 grudnia 2001 r. ⁽⁵⁾ i z dnia 15 listopada 2005 r. ⁽⁶⁾, w sprawie zmiany rozporządzenia (WE) nr 1493/1999,

⁽¹⁾ Dz.U. L 179 z 14.7.1999, str. 1. Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem Rady (WE) nr 1791/2006 (Dz.U. L 363 z 20.12.2006, str. 1).

⁽²⁾ Dz.U. C 219 z 30.7.1999, str. 198.

⁽³⁾ Dz.U. C 150 z 28.5.1999, str. 289.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 279 z 1.10.1999, str. 385.

⁽⁵⁾ Dz.U. C 177 E z 25.7.2002, str. 50.

⁽⁶⁾ Dz.U. C 280 E z 18.11.2006, str. 48.

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- uwzględniając dokumenty robocze Komisji w sprawie „Wina – wspólna organizacja rynku” oraz „Wina: ekonomia sektora” z lutego 2006 r. ⁽¹⁾,
  - uwzględniając wnioski z seminarium „Wyzwania i szanse dla win europejskich”, zorganizowanego przez Komisję w dniu 16 lutego 2006 r. ⁽²⁾,
  - uwzględniając analizy zewnętrzne sporządzone w imieniu Komisji ⁽³⁾ oraz Parlamentu Europejskiego,
  - uwzględniając przedstawione opinie i dyskusje przeprowadzone w czasie publicznego przesłuchania zorganizowanego przez Komisję Rolnictwa i Rozwoju Wsi w dniu 12 lipca 2006 r. w sprawie zrównoważonego europejskiego sektora wina,
  - uwzględniając art. 45 Regulaminu,
  - uwzględniając sprawozdanie Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi oraz opinie Komisji Handlu Międzynarodowego i Komisji Rozwoju Regionalnego (A6-0016/2007),
- A. mając na uwadze, że uprawa winorośli jest kluczowym elementem europejskiego modelu rolnictwa wielofunkcyjnego, jest prowadzona w ponad 1,6 miliona gospodarstw obejmujących 3,4 miliona hektarów oraz stanowi 5,4 % wartości produkcji rolnej Unii Europejskiej, lecz otrzymuje zaledwie 2,5 % ze środków Europejskiego Funduszu Gwarancji Rolnej (EFGR); mając również na uwadze, że uprawa winorośli wywiera zasadniczo korzystny wpływ na środowisko naturalne, przede wszystkim dzięki zapewnieniu glebie ochrony przed erozją, lecz również z uwagi na fakt, że zazwyczaj wiąże się ona z ekstensywnym wykorzystaniem zasobów naturalnych,
- B. mając na uwadze, że europejski sektor uprawy winorośli pozostaje nadal ważnym sektorem eksportowym, stanowiącym 60 % produkcji światowej,
- C. mając na uwadze, że żywotność tego sektora w zakresie eksportu opiera się na uznanej na całym świecie wysokiej jakości tradycji,
- D. mając na uwadze, że Unia Europejska jest największym producentem, konsumentem oraz eksporterem wina na świecie,
- E. mając na uwadze, że znaczące postępy we Wspólnej Polityce Rolnej (WPR), zawarte porozumienia międzynarodowe oraz negocjacje prowadzone przez Unię Europejską, przede wszystkim w ramach Światowej Organizacji Handlu (WTO), które miały miejsce od czasu ostatniej radykalnej reformy wspólnej organizacji rynku wina w oparciu o rozporządzenie (WE) nr 1493/1999, jak również sytuacja rynkowa w tym sektorze oraz doświadczenia w zakresie wdrażania rzeczonożego rozporządzenia są oznaką, że konieczne jest dostosowanie się do nowych okoliczności i w związku z tym nie można domagać się od Unii Europejskiej innych przywilejów,
- F. mając na uwadze, że reforma sektora wina musi zapewnić bezpieczną przyszłość wspólnej organizacji rynku w sektorze wina oraz stabilność plantatorom winorośli oraz że niezbędne jest zapewnienie, iż reforma nie zostanie po raz kolejny zakwestionowana podczas rundy negocjacji z Ad-Dauh, w szczególności w odniesieniu do wsparcia wewnętrznego,
- G. mając na uwadze, że europejski sektor wina wymaga zdecydowanego politycznego wsparcia ze strony Unii Europejskiej, w celu promowania miejsca wina i sektora wina w naszym społeczeństwie poprzez opracowanie za pośrednictwem wspólnej organizacji rynku w tym sektorze rzeczywistej europejskiej polityki dotyczącej wina,
- H. mając na uwadze, że Komisja musi działać na rzecz skoncentrowania reformy sektora na opracowaniu prawdziwej wspólnotowej polityki w zakresie wina, która przyczyni się do poprawy struktur produkcji, przetwarzania, a w szczególności wprowadzania do obrotu w Unii Europejskiej, oraz do zdobywania nowych rozwijających się rynków, konsolidując jednocześnie rynki tradycyjne,
- I. mając na uwadze, że wymieniony wyżej komunikat Komisji uznaje potrzebę ustanowienia specjalnej wspólnej organizacji rynku w sektorze wina oraz proponuje gruntowną reformę obecnej wspólnej organizacji rynku,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/index_en.htm.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/capreform/wine/sem_concl_en.pdf.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/agriculture/eval/reports/wine/index_en.htm.

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- J. mając na uwadze, że w oparciu o wymieniony wyżej komunikat Komisji oraz towarzyszące mu badania i dokumenty istnieje możliwość opracowania zintegrowanego wniosku w sprawie reformy wspólnej organizacji rynku w sektorze wina, który wykorzysta elementy zawarte w alternatywnych scenariuszach przeanalizowanych przez Komisję, nie powielając jednak żadnego z tych scenariuszy, zaś opcja gruntownej reformy organizacji rynku w sektorze wina, obejmującej zasadnicze zmiany proponowanych środków, powinna być uznana za umożliwiającą osiągnięcie wyznaczonych celów,
- K. mając na uwadze, że głównym celem reformy sektora wina powinno być zwiększenie dynamizmu i konkurencyjności europejskiego sektora wina bez utraty udziałów w rynkach międzynarodowych, przy uwzględnieniu interesu europejskich producentów i konsumentów wina, europejskiej tradycji winiarskiej oraz jakości i autentyczności win europejskich,
- L. mając na uwadze, że niemożliwe jest uzyskanie stabilizacji na rynku poprzez kontrolowanie ilości oraz polityczną ingerencję w produkcję,
- M. mając na uwadze, że sytuacja w sektorze wina wymaga rzetelnej i ambitnej reformy, która musi zapewnić, poprzez radykalne dostosowanie wspólnej organizacji rynku w sektorze wina, realną przyszłość europejskiej uprawie winorośli, bez działania na niekorzyść potencjału produkcyjnego,
- N. mając na uwadze, że owa ambitna reforma musi zapewnić wystarczające zasoby, które obejmą zarówno finansowanie uregulowań niezbędnych dla modernizacji wspólnej organizacji rynku w sektorze wina, jak również potencjalne konsekwencje społeczne,
- O. mając na uwadze, że można krytycznie odnieść się do wybranego przez Komisję scenariusza „gruntownej reformy” wspólnej organizacji rynku w sektorze wina, w szczególności z następujących przyczyn:
- i) podstawowa analiza Komisji jest błędna: spadek wewnętrznego spożycia został zawyżony (patrz: dane międzynarodowego biura ds. winorośli i wina (OIV)) i jest uważany za główną przyczynę trudności, z jakimi boryka się sektor; zalecane rozwiązania, w szczególności masowe karczowanie winorośli, są niewłaściwe i nie stanowią odpowiedzi na stojące przed sektorem podstawowe wyzwanie, jakim jest konkurencyjność; jednym z rozwiązań zapewniających wyprowadzenie europejskiego sektora z trudnej sytuacji, w której się znalazł, jest poprawa popytu poprzez podbicie europejskich i światowych rynków,
  - ii) zalecane w nim masowe, bezkrytyczne karczowanie winorośli stanowi nieusprawiedliwiony atak na europejskie dziedzictwo uprawy winorośli, zwłaszcza na najbardziej wrażliwych obszarach, i jest niewłaściwym sposobem zapobiegania europejskiej nadprodukcji oraz wzmocnienia konkurencyjności sektora na rozszerzającym się światowym rynku,
  - iii) całkowite uwolnienie potencjału stanowi zagrożenie, gdyż mogłoby zaszkodzić dążeniom do przywrócenia równowagi między podażą a popytem i doprowadzić do przeniesienia uprawy winorośli; prawdziwym problemem jest to, że nie zajęto się lepszym obrotem praw do nasadzeń w obrębie państw członkowskich,
  - iv) poprzez swoje propozycje Komisja dąży przede wszystkim do stopniowego znoszenia środków mających regulować rynek i wspierania plantatorów winorośli poprzez przesunięcie środków z pierwszego do drugiego filaru WPR, czyli na rzecz rozwoju obszarów wiejskich,
  - v) obywatele europejscy są w dużym stopniu krytyczni wobec rozwoju sektora, sposobu zarządzania systemem i możliwościami handlowymi win europejskich, natomiast pozycja win przywożonych z „nowego świata” na rynku znacznie się umacnia,
  - vi) nie zaproponowano żadnych odpowiednich środków w odniesieniu do konieczności poprawy informacji konsumenckich dotyczących jakości wina oraz korzystnego wpływu wina na zdrowie, o ile jest ono spożywane w umiarkowanych ilościach,
  - vii) Komisja przewiduje restrukturyzację europejskiej uprawy winorośli, która doprowadziłaby do skoncentrowania produkcji w kilku dużych gospodarstwach uprawy winorośli oraz ujednoczenia produkowanego wina, co tym samym stanowiłoby zagrożenie dla różnorodności europejskiego wina oraz ekonomicznego, społecznego i kulturalnego bogactwa szeregu regionów europejskich,

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- P. mając na uwadze, że w odpowiedzi na agresywną politykę handlową „nowego świata” wspólna organizacja rynku w sektorze wina musi ewoluować, aby wspierać większą konkurencyjność we wspólnotowym sektorze wina oraz by pomóc sektorowi w dostosowaniu się do zmian na rynku światowym, lecz bez przekształcania go w czynnik służący równoważeniu sytuacji na światowym rynku,
- Q. mając na uwadze, że reforma wspólnej organizacji rynku w europejskim sektorze wina stanowi wyjątkową okazję do odbudowania konkurencyjności tego sektora w kontekście wzmagającej się konkurencji na rynku międzynarodowym,
- R. mając na uwadze, że reforma wspólnej organizacji rynku w sektorze wina musi dążyć do ustabilizowania regionów uprawy winorośli oraz sektora jako całości, do uregulowania podaży i popytu w jak najbardziej efektywny i zintegrowany sposób, zgodnie z europejskimi tradycjami produkcji wina oraz z uwzględnieniem jakości i oryginalności europejskich win, do przekonania konsumentów wina w Europie i na całym świecie o różnicy jakościowej, z jakiej znane jest europejskie wino, jak również do wykazania, że jest ona zagwarantowana na mocy zintegrowanego i przejrzystego prawodawstwa wspólnotowego, uwzględniającego przesłanki kulturowe,
- S. mając na uwadze, że wspólnotowy sektor wina posiada szereg specyficznych cech w zakresie metod uprawy oraz struktur produkcji i wprowadzania na rynek, które odróżniają go od innych sektorów rolnych; mając na uwadze, że w związku z powyższym system oddzielonych płatności jednorazowych nie powinien być w tym sektorze stosowany,
- T. mając na uwadze, że jedynie systematyczne informowanie oraz środki promocyjne mogą wpłynąć na podniesienie konkurencyjności sektora wina, mając na celu odzyskanie udziału w rynku w obrębie Wspólnoty oraz podbicie innych rynków w krajach rozwijających się; mając również na uwadze, że tego typu działania promocyjne powinny być finansowane z doraźnego funduszu promocyjnego, zarządzanego przez organizacje branżowe i międzybranżowe, stowarzyszenia na rzecz ochrony poszczególnych produktów lub publiczne agencje rozwoju regionalnego,

Zasady ogólne reformy

1. uważa, że nieodzowne jest wspieranie reformy wspólnej organizacji rynku w sektorze wina w oparciu o następujące podstawowe zasady:
  - a) uproszczenie i harmonizacja środków legislacyjnych, uwzględniająca specyficzne cechy sektora,
  - b) wzmocnienie i poprawa konkurencyjności europejskiego sektora wina w kontekście nasilającej się konkurencji na rynku międzynarodowym,
  - c) utrzymanie wspólnej organizacji rynku wina oraz odpowiedniego budżetu wspólnotowego w ramach pierwszego filaru WPR,
  - d) zgodność sektora wina z politykami WPR umożliwiającą realną reformę wspólnej organizacji rynku w sektorze wina,
  - e) podejście terytorialne i uwzględnienie zasobów naturalnych poprzez podporządkowanie plantatorów winorośli zasadom współzależności oraz rozsądnym praktykom uprawy rolnej, tj. wprowadzanie środków zachęty, pomagających w przyjmowaniu metod produkcji przyczyniających się do wykorzystania większej ilości lepszych sposobów kontrolowania produkcji i ochrony środowiska, czego końcowym celem jest utrzymanie dochodów plantatorów winorośli na przyzwoitym poziomie oraz poprawa jakości produktów,
  - f) zachowanie wspólnych zasad w ramach wspólnej organizacji rynku w sektorze wina, łącznie z rozbudowanym programem wsparcia strukturalnego, ukierunkowanym na zwiększenie konkurencyjności i zrównoważonego rozwoju europejskiego sektora wina,
  - g) pomocniczość przy wdrażaniu nowego systemu w państwach członkowskich, oparta na realizacji krajowych programów wspierania i rozwoju sektora wina, które muszą obejmować strategie i środki wspólnotowe kwalifikowalne do finansowania ze środków wspólnej organizacji rynku w sektorze wina, tj. w ramach pierwszego filaru WPR,

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

- h) stopniowe realizowanie nowej wspólnej organizacji rynku w sektorze wina w dwóch etapach, umożliwiające dokonanie oceny wyników po pierwszym etapie, a także wszelkie ewentualne dostosowania polityki wspólnotowej wybrane przez państwa członkowskie i włączone do krajowych programów wspierania i rozwoju sektora wina, jednak bez wprowadzania zmian do rozdziału środków budżetowych na wspólną organizację rynku w tym sektorze pomiędzy państwa członkowskie,
  - i) zwiększenie roli oraz współodpowiedzialności organizacji producenckich i innych organizacji branżowych w sektorze, a także dostosowanie rejestru winnic,
  - j) specjalne kampanie promocyjne na rzecz odzyskania udziału w rynku i otwarcia nowych rynków w obrębie i poza Unią Europejską, a także skierowane do konsumentów kampanie informacyjne promujące odpowiedzialne i umiarkowane spożywanie wina w Europie;
2. podkreśla, że reforma musi również uwzględnić:
- a) rozszerzenie Unii Europejskiej o Bułgarię i Rumunię, dwa kraje posiadające znaczące sektory produkcji wina, które będą musiały dostosować się zarówno do nowego rynku i środków interwencyjnych, jak również do mechanizmów kontroli i monitorowania zawartych w nowym systemie,
  - b) kontekst nasilającej się konkurencji na rynku międzynarodowym zarówno w zakresie produkcji, jak i spożycia,
  - c) stale rozwijający się rynek w Chinach, który aktywnie angażuje się w produkcję wina, a także zwiększenie produkcji w innych nowych krajach takich, jak Australia, Nowa Zelandia, USA, Kanada i Republika Południowej Afryki,
  - d) wpływ umów handlowych zawartych przez Unię Europejską,
  - e) międzynarodowe negocjacje w Światowej Organizacji Handlu (WTO) w kontekście rundy z Doha, które nie powinny kwestionować zasad reformy, które to zasady powinny zostać włączone do zobowiązań w ramach tej rundy, w szczególności w odniesieniu do wsparcia wewnętrznego,
  - f) perspektywy WPR, szczególnie w zakresie przyszłego finansowania, w której to sprawie rozmowy rozpoczyna się w 2009 r.;

Deregulacja wspólnej organizacji rynku w sektorze wina – jednolita polityka wspólnotowa

3. jest zdania, że reforma wspólnej organizacji rynku w sektorze wina powinna wyznaczyć cele i doprowadzić do większej spójności polityk, środków stabilizacji rynku, interwencji strukturalnych oraz zasad regulujących etykietowanie i klasyfikację wina poprzez określenie celów wspólnej organizacji rynku w sektorze wina oraz polityk, które mogą pomóc w ich osiągnięciu; uważa, że ta ogólna spójność musi być jednak oparta na zasadzie pomocniczości w celu poszanowania krajowych i regionalnych cech charakterystycznych oraz wysłania sygnału, że UE poprzez skoordynowane polityki dołoży starań, by podbić rynki i zdobyć zaufanie konsumentów;

4. uważa, że przesunięcie środków z pierwszego do drugiego filaru WPR, zakładające współfinansowanie z programów rozwoju rolnictwa, jest pozbawione logiki i powinno zostać odrzucone na rzecz umożliwienia zaopatrzenia krajowych ram finansowych w zasoby finansowe, a także zapewnienia sektorowi trwałego rozwoju poprzez środki objęte krajowymi ramami finansowymi, zgłoszone przez Komisję;

5. przypomina, że rozdział środków wspólnotowych w innych sektorach rolnych, reformowanych w ramach nowej WPR poprzez utworzenie „kopert krajowych”, został dokonany dzięki przyjęciu podejścia opartego na całkowitym lub częściowym oddzieleniu wspólnotowych płatności od produkcji; podkreśla, że nowa wspólna organizacja rynku w sektorze wina musi opierać się na wdrażaniu jednolitych środków, wspólnych dla wszystkich państw członkowskich, a także na środkach w zakresie pomocniczości, które umożliwiają uwzględnienie szczególnych potrzeb sektora we wszystkich państwach członkowskich i regionach produkcyjnych; przypomina również, że w każdym z państw członkowskich sektor (produkcja, handel, organy międzybranżowe, regiony produkcyjne itd.), we współpracy z administracją regionalną i krajową, powinien określić, przy pomocy serii programów, sposób na osiągnięcie celu, jakim jest dostosowanie produkcji do rynku za pośrednictwem jednego lub większej ilości środków spośród określonych w ramach krajowych kopert; jest zdania, że środki w zakresie pomocniczości muszą być określone i nadzorowane na szczeblu europejskim w celu zapobieżenia zakłóceniom konkurencji i że muszą być w całości finansowane z budżetu wspólnotowego;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

Reforma w dwóch etapach (2008-2011 i 2012-2015)

6. jest zdania, że jeśli cele reformy mają zostać zrealizowane, musi ona zostać przeprowadzona w dwóch etapach: w pierwszym etapie (2008-2011) celem musi być zapewnienie równowagi, reorganizacja oraz zwiększenie przejrzystości rynku, wzmocnienie jednostek produkcyjnych oraz regionów uprawy winorośli poprzez stopniowe przyjęcie środków – mających w większości jednolity, wspólnotowy charakter – jak również przygotowanie europejskiego sektora wina do bardziej agresywnego otwarcia rynków, stopniowe przenoszenie zasobów odzyskanych z destylacji w kierunku wsparcia konkurencyjności i rozwoju;

7. zaznacza, że ze względu na potencjalną skalę następstw reformy, jej złożony charakter oraz potrzebę stopniowego jej wdrażania niezbędne wydaje się dokonanie przeglądu śródkresowego, z etapem przejściowym po zakończeniu pierwszego etapu, poświęconym ocenie pierwszych skutków i być może ponownego dostosowania wszystkich zasobów już wyłożonych lub jeszcze niewydatkowanych z uwzględnieniem pierwotnych celów;

8. podkreśla, że ponieważ obecna sytuacja wymaga natychmiastowych środków na rzecz rozwiązania problemów europejskiego sektora wina; polityki opracowane w kierunku wspierania reformy – przy pomocy obecnego budżetu wspólnotowego lub, jeżeli zajdzie taka konieczność, przez jego zwiększenie – powinny być wdrażane od samego początku, w rosnącym zakresie w przypadku niektórych, takich jak wspieranie marketingu i podnoszenie jakości, ale w malejącym zakresie w przypadku innych, takich jak mechanizmy interwencji rynkowej;

Gruntowna reforma wspólnej organizacji rynku wina – zgodność z nową WPR

9. podkreśla, że uprawa winorośli wywiera korzystny wpływ na środowisko naturalne, przede wszystkim dzięki zapewnieniu glebie ochrony przed erozją, lecz również dlatego, że zazwyczaj wiąże się z ekstensywnym wykorzystaniem zasobów naturalnych; jest zdania, że z tych przyczyn, jak również w celu zapewnienia zgodności systemu z duchem nowej WPR, przyjazne dla środowiska, podstawowe praktyki uprawy rolnej powinny być promowane na szczeblu wspólnotowym i mogą być finansowane z budżetu wspólnej organizacji rynku w sektorze wina;

Mechanizmy kontroli produkcji w zakresie jakości, oddziaływania na środowisko naturalne oraz stabilizacji rynkowej

10. zwraca uwagę, że ustalenie ram w odniesieniu do metody produkcji wina stołowego pomoże także w wyjaśnieniu zasad wprowadzania go na rynek i w odróżnieniu go od wina posiadającego oznaczenia geograficzne, które podlega dużo ściślejszym warunkom produkcji i jest chronione na szczeblu lokalnym i regionalnym;

11. uważa, że niezbędne jest wprowadzenie obowiązku przestrzegania przez plantatorów winorośli praktyk uprawy rolnej, norm środowiskowych, zasad zdrowia roślin oraz innych norm przyczyniających się do ochrony środowiska naturalnego, mechanizmów kontroli produkcji pierwotnej, ograniczenia potencjalnej produkcji, przeciwdziałania powstawaniu nadwyżek oraz podnoszenia jakości wina, ograniczając tym samym ilość wina poddawanego destylacji;

Destylacja – Mechanizm zarządzania kryzysowego i stabilizacji rynkowej, ochrony środowiska naturalnego i podnoszenia jakości

12. podkreśla, że propozycja Komisji dotycząca utrzymania destylacji lub wycofania jej produktów ubocznych bez finansowania tych działań jest pozbawiona sensu, gdyż destylacja dotyczy producentów win, natomiast sam proces jest przeprowadzany przez destylarnie, co w rezultacie sprawia, że środek ten jest nieskuteczny i nieistniejący; podkreśla również, że propozycja Komisji dotycząca kontrolowanego wycofania produktów ubocznych produkcji wina stworzy poważne problemy środowiskowe w najważniejszych regionach uprawy winorośli; zwraca uwagę, że propozycja dotycząca zniesienia możliwości destylacji wina z winogron podwójnego przeznaczenia doprowadzi do winifikacji na ogromną skalę, co zakłóci w znaczący sposób funkcjonowanie rynku regionalnego i europejskiego oraz stworzy problemy w obrębie regionów; wykazuje, że zaniechanie wchłonięcia istniejących zapasów wywoła gwałtowny wzrost podaży, który w znaczący sposób wpłynie na rynek oraz dochody plantatorów winorośli;

13. podkreśla, że destylacja wina została pierwotnie wprowadzona jedynie w charakterze pilnego środka, lecz stała się najbardziej kosztownym i dyskusyjnym elementem wspólnej organizacji rynku w sektorze wina; z tej przyczyny programy destylacji powinny być stopniowo wycofywane w czasie stosownego okresu przejściowego, który umożliwi producentom wina skonsolidowanie lub zwrócenie się w kierunku zrównoważonych metod produkcji i produkcji wina gatunkowego; dodaje, że w czasie tego okresu przejściowego producenci wina, którzy skorzystali na destylacji, powinni otrzymać możliwość ustanowienia swojej pozycji na rynku produktów gatunkowych, z wykorzystaniem programów karczowania winorośli, dobrowolnego zarządzania podażą i środkami w zakresie rozwoju obszarów wiejskich, w celu zapewnienia lepszego marketingu wina gatunkowego oraz dywersyfikacji;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

14. sprzeciwia się natychmiastowemu zniesieniu mechanizmu destylacji i innych środków wsparcia rynkowego; uważa, że mimo oczywistych możliwości poprawy w zakresie planowania i stosowania takich środków, nie wydaje się właściwe znoszenie ich bez wprowadzenia okresu przejściowego, w celu wykorzystania możliwości oferowanych przez niektóre z tych środków; podkreśla, że w okresie przejściowym powinna mieć miejsce stopniowa redukcja środków przeznaczonych na mechanizmy interwencji rynkowej z jednoczesnym włączeniem środków opracowanych w kierunku podniesienia jakości oraz poprawy promocji i marketingu europejskiego wina;
15. za właściwe uważa utrzymanie pomocy dla sektora wina w celu zapewnienia jakości europejskiego wina i zapobieżenia wszelkim szkodom dla środowiska, które mogłyby wyniknąć ze zrezygnowania z tych produktów; uważa, że należałoby również zachować wsparcie dla destylacji alkoholu spożywczego, ponieważ jest to jedyna forma destylacji, dla której istnieje rzeczywisty rynek zbytu;
16. uważa, że destylacja produktów ubocznych musi zostać zweryfikowana w zakresie wdrażania oraz sposobów na obniżenie kosztów na szczeblu wspólnotowym, w szczególności poprzez umożliwienie sprzedaży części alkoholu na innych rynkach zbytu, jak np. rynek alkoholu spożywczego;
17. uważa, że rozsądne jest, we wstępnym etapie reformy, przekształcenie czterech istniejących środków w zakresie destylacji w dwa:
- obowiązkowa destylacja, która będzie pełniła rolę zabezpieczenia i umożliwi stopniową reorganizację rynku, przyczyniając się do realizacji celów w zakresie ochrony środowiska i podnoszenia jakości,
  - dobrowolna destylacja alkoholu z wina, która umożliwi adaptację sektora spirytusów winnych wchodzących w skład produktów destylacji wina (wina likierowe, brandy) lub służących do dozowania składników wina;
18. uważa, iż konieczne jest stworzenie nowego mechanizmu zarządzania kryzysowego, mającego zastosowanie w szczególnie poważnych i autentycznych sytuacjach kryzysowych, określonych według obiektywnych kryteriów, ustalonych uprzednio na szczeblu wspólnotowym;
19. uważa, że publiczne składowanie alkoholu powinno zostać zniesione oraz że sprzedaż alkoholu uzyskanego poprzez destylację w sytuacji kryzysowej powinna zostać zastąpiona niezwłoczną organizacją bezpośredniej sprzedaży poprzez zaproszenia do składania ofert;

Nieograniczone karczowanie winorośli – Karczowanie winorośli podporządkowane określonym kryteriom

20. podkreśla, że we wspomnianym komunikacie Komisja wyróżnia karczowanie winorośli jako sposób na ograniczenie produkcji oraz zmniejszenie liczby osób zatrudnionych w sektorze zamiast promować kontrolowanie produkcji za pośrednictwem środków mających regulować podaż i popyt; jest zdania, że taka polityka uniemożliwi pożądane wzmocnienie konkurencyjności sektora wina; twierdzi, że zwiększona pomocniczość nie może być wykorzystywana jako wymówka dla lekkomyślnej deregulacji, która doprowadzi do nieuczciwej konkurencji nawet w obrębie granic Unii Europejskiej;
21. uważa, że kwestia trwałego odłogowania obszarów uprawy winorośli nie może być centralnym punktem reformy wspólnej organizacji rynku w sektorze wina, lecz że powinna być jednym z parametrów interwencji strukturalnych, finansowanych z budżetu wspólnej organizacji rynku w sektorze wina poprzez krajowe ramy finansowe, ukierunkowanych na ożywienie potencjału w sektorze wina i stopniowe dostosowywanie sektora wina do wymogów rynkowych;
22. jest zdania, że inicjatywa trwałego odłogowania musi leżeć w gestii producenta pod warunkiem, że państwa członkowskie mają możliwość zatwierdzenia lub odrzucenia trwałego odłogowania stosując środowiskowe i społeczne kryteria krajowe i/lub regionalne, które są zgodne z obiektywnymi warunkami określonymi uprzednio na szczeblu wspólnotowym; uważa, że niezbędne jest zapewnienie każdemu państwu członkowskiemu i każdemu regionowi możliwości ustanowienia elastycznego górnego pułapu w zakresie karczowania winorośli dla każdego regionu oraz możliwości wyboru kategorii wina, które zostaną potraktowane priorytetowo w programie karczowania;
23. stwierdza, że obiektywne kryteria wspólnotowe ograniczające możliwości trwałego odłogowania mogłyby obejmować: a) winnice w regionach górskich, przybrzeżnych i wyspiarskich, produkujące głównie wina posiadające oznaczenie geograficzne; b) winnice na stokach, na których należy zapobiegać erozji gleby i utracie różnorodności biologicznej, lub w tradycyjnych regionach o znaczeniu historycznym; c) winnice produkujące wina i sprzedające je na miejscu; d) winnice, w których nadmierna redukcja zagroziłaby istnieniu całego obszaru uprawy lub zarejestrowanej nazwy pochodzenia; e) winnice, które otrzymały pomoc strukturalną w ramach programów wspólnotowych; f) przypadki, w których zaprzestanie uprawy winorośli stwarza zagrożenie dla środowiska;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

24. uważa, że obiektywne kryteria wspólnotowe, które są zgodne z ogólną restrukturyzacją potencjału produkcyjnego i ludzkiego na obszarach wiejskich, i które mogą ułatwić wybór opcji trwałego odłogowania, obejmują na przykład następujące przypadki: a) winnice, których produkcja jest obecnie bardzo niewielka, i które nie mają perspektyw na odzyskanie potencjału; b) przypadki, w których plantatorzy winnic są uwzględnieni w systemie przewidującym możliwość wcześniejszego przejścia na emeryturę; c) winnice niekwalifikujące się do produkcji wina gatunkowego lub nadającego się do sprzedaży rynkowej;

25. zaleca możliwość wprowadzenia tymczasowego karczowania jako uzupełnienia systemu trwałego odłogowania, gdzie każde państwo członkowskie decydowałoby o jego zastosowaniu; jest zdania, że tymczasowe karczowanie umożliwiłoby przyznanie plantatorowi winorośli pewnego wsparcia finansowego, jako że prawa do sadzenia zostałyby wstrzymane na kilka lat, po upływie których plantator mógłby dokonać ponownych nasadzeń, wyzbyć się swoich praw do sadzenia lub ubiegać się o zaklasyfikowanie do ostatecznego wykarczowania, jeżeli system ten jest przewidziany przez dane państwo członkowskie;

26. utrzymuje, że obszary poddane karczowaniu, za które wypłacona zostanie zryczałtowana rekompensata, będą mogły zostać uznane za obszary kwalifikujące się do przyznania praw do jednolitej powiązanej pomocy; uważa, że przy określaniu premii za karczowanie oraz jednolitej płatności powinny być brane pod uwagę minimalne wymogi ochrony środowiska, tak aby uniknąć degradacji obszarów wiejskich; uważa, że każde państwo członkowskie powinno mieć możliwość dodatkowego wsparcia plantatorów winorośli w ramach programu karczowania ze środków programów wsparcia i rozwoju sektora wina lub poprzez zastosowanie mechanizmu fluktuacji i/lub ponowny rozdział krajowej rezerwy praw do jednolitej płatności, tak aby wsparcie dla producentów mogło osiągnąć poziom krajowej lub regionalnej bezpośredniej płatności oddzielonej od produkcji; uważa, że żadna rekompensata nie może zostać wypłacona z tytułu karczowania nielegalnych upraw;

Zakaz nowych nasadzeń – Stopniowa liberalizacja nowych nasadzeń

27. uważa, że rozważna i przejrzysta procedura stopniowego przyznawania praw do nowych nasadzeń musi być przestrzegana, tak aby uniemożliwić wywarcie negatywnego wpływu na rynek wskutek niekontrolowanej ekspansji potencjału uprawy winorośli w Unii Europejskiej; jest zdania, że państwa członkowskie powinny przedłożyć programy obejmujące docelowy poziom nasadzeń, rozwój systemu przyznawania nowych praw, odmiany w każdym z regionów oraz harmonogram wdrażania; podkreśla, że prawa do nowych nasadzeń powinny być przeznaczone przede wszystkim dla młodych rolników, na rzecz produkcji win gatunkowych oraz winnic zaangażowanych w programy poprawy jakości i wprowadzania wina do obrotu, wraz z zalecanym włączeniem do uregulowanego rejestru winnic; uważa, że każde państwo członkowskie, we współpracy z regionalnymi stowarzyszeniami międzybranżowymi i stowarzyszeniami producentów, powinno przed przyznaniem jakichkolwiek praw do nowych nasadzeń ocenić program i przebieg procesu karczowania; jest zdania, że przed przyznaniem praw do nowych nasadzeń powinna być dokonana ocena sytuacji niezalegalizowanych i nielegalnych plantacji;

28. podkreśla, że w odniesieniu do obszarów produkcji z oznaczeniem geograficznym stosowne może być podejmowanie decyzji w sprawie liberalizacji przez właściwe władze regionalne, z uwagi na konieczność ochrony wartości inwestycji dokonanych przez plantatorów winorośli w obszarach oznaczenia geograficznego, tak aby zapobiec utracie prestiżu tego oznaczenia i utrzymać stałą kontrolę jakości produktu;

29. jest zdania, że nowe nasadzenia nie mogą być uwzględniane w kwalifikujących się działaniach objętych finansowaniem, takich jak restrukturyzacja, praktyki uprawy rolnej, współzależność oraz zarządzanie sytuacją kryzysową na rynku, ale uważa, że mogą one zostać włączone do wspólnych działań organizacji producentów i/lub organizacji międzybranżowych realizujących strategię w zakresie promocji, informowania konsumentów, badań rynkowych i odszkodowań z tytułu klęsk żywiołowych, które są zawarte w krajowych programach wsparcia i rozwoju sektora wina;

Rejestr winnic – Narzędzie efektywnej kontroli i zarządzania wspólną organizacją rynku w sektorze wina

30. zaleca państwom członkowskim prowadzenie na bieżąco rejestru winnic zawierającego informacje na temat uprawianych odmian i liczby winorośli w każdej jednostce (zgodnie z rozporządzeniem (EWG) 2392/86)⁽¹⁾;

31. podkreśla, że rejestr winnic jest podstawowym narzędziem kontroli przestrzegania ograniczeń produkcji;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 2392/86 z dnia 24 lipca 1986 r. ustanawiające wspólnotowy rejestr winnic (Dz.U. L 208 z 31.7.1986, str. 1). Rozporządzenie ostatnio zmienione rozporządzeniem (WE) nr 1631/98 (Dz.U. L 210 z 28.7.1998, str. 14).

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

Wzbogacanie

32. jest świadomy, że wzbogacanie ma bezpośredni wpływ na poziom produkcji, ponieważ może spowodować wzrost produkowanej ilości z hektara; podkreśla niemniej, że kwestia utrzymania bądź zniesienia pomocy dla skoncentrowanego moszczu gronowego lub rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu gronowego jest ściśle i nierozdzielnie związana ze zniesieniem lub utrzymaniem wzbogacania przy użyciu sacharozy, mając także na uwadze spadek cen cukru w wyniku reformy wspólnej organizacji rynku cukru, różne tradycje enologiczne państw członkowskich, zasadność i techniczną wykonalność ograniczenia tych praktyk do pewnych szczegółowych ilości maksymalnych oraz ewentualne alternatywne zastosowania moszczu, które miałyby pozytywny wpływ na zmniejszenie nadwyżek wina;

33. uważa, że zatwierdzenie wzbogacania przy użyciu cukru może być uzależnione przez państwa członkowskie od takich warunków, jak kontrola środków poprawy jakości (np. zgodność z pułapem wydajności) i warunki klimatyczne;

34. uważa, że wzbogacanie musi być dopuszczone w każdym regionie uprawy winorośli, gdzie było tradycyjnie stosowane i gdzie nie istnieją nadwyżki strukturalne; jest zdania, że propozycja Komisji dotycząca zmniejszenia maksymalnego poziomu wzbogacania jest nieuzasadniona, a aktualne przepisy powinny pozostać w mocy;

35. uważa, że nie należy wprowadzać zakazu stosowania cukru do wzbogacania win, ponieważ byłoby to dyskryminujące dla państw położonych w tych rejonach UE, gdzie uprawa winorośli jest trudniejsza ze względu na mniej korzystne warunki klimatyczne;

36. podkreśla potrzebę zapewnienia pomocy dla moszczu i rektyfikowanego skoncentrowanego moszczu stosowanego do wzbogacania ze względu na konieczność zachowania tradycyjnej praktyki enologicznej;

37. kładzie nacisk na potrzebę utrzymania pomocy dla moszczu wykorzystywanego do produkcji soku z winogron w celu utrzymania produktu stosowanego w innych celach niż produkcja wina, które są istotne dla sektora i służą zachowaniu równowagi rynkowej;

38. uważa, że w przypadku wzbogacania przy użyciu skoncentrowanego moszczu powinien on pochodzić z tego samego obszaru produkcji;

39. zauważa, że badanie które wiąże wzbogacanie przy użyciu cukru z nadprodukcją wina w Unii Europejskiej z 1991 r. nie odzwierciedla aktualnych warunków na rynku i w żadnym wypadku nie zawiera przekonujących wniosków;

Interwencja publiczna w zakresie alkoholu – Prywatne składowanie wina i moszczu gronowego

40. uważa, że należy zbadać możliwość utrzymania prywatnego składowania wina i moszczu gronowego, przynajmniej podczas pierwszego etapu reformy (2008-2011), uwzględniając proponowane ograniczenia dotyczące destylacji oraz zniesienie publicznego składowania;

Organy i organizacje branżowe i międzybranżowe

41. podkreśla, że organizacje międzybranżowe mają możliwość podjęcia inicjatyw w następujących dziedzinach, pod warunkiem ustanowienia wspólnotowych ram zezwalających im na to, obejmujących na przykład: pełniejsze wykorzystanie potencjału produkcyjnego, informacje konsumenckie dotyczące umiarkowanej konsumpcji wina, prowadzenie badań niezbędnych do ukierunkowania produkcji na wyroby, które są lepiej dostosowane do krajowych i eksportowych wymogów rynkowych, niezbędne inwestycje handlowe, poszukiwanie nowych sposobów na ograniczenie stosowania środków ochrony roślin, przejście na rolnictwo organiczne itd.;

42. wzywa Komisję, aby wykazała w swoim wniosku determinację do zreformowania sektora produkcji wina, zwłaszcza poprzez skuteczną i konkretną politykę Wspólnoty w zakresie promocji europejskiego wina, przewidując wystarczająco wysokie zobowiązania finansowe;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

43. uważa, że stosowne jest utworzenie specjalnego funduszu na rzecz promocji europejskich win poprzez organizacje i organy branżowe i międzybranżowe sektora, stowarzyszenia na rzecz ochrony i publiczne agencje rozwoju terytorialnego;
44. uważa, że Komisja powinna ustanowić wytyczne dla działań w zakresie promocji europejskich win opartej na umiarkowanej i odpowiedzialnej konsumpcji wina i dysponującej wymaganym finansowaniem;

Etykietowanie i promocja win europejskich

45. wyraża opinię, że Unia Europejska musi dążyć do osiągnięcia konsolidacji fragmentów rynków, rozpoznawalności i ochrony w odniesieniu do wina o określonym pochodzeniu geograficznym w skali światowej; zaznacza, że wino takie będzie znacznie bardziej rozpoznawalne, jeżeli zasady etykietowania zostaną uproszczone;
46. jest zdania, że produkcja wysokiej jakości wina przy zastosowaniu tradycyjnych metod i odpowiednie oznakowanie go nie wystarczy do zapewnienia utrzymania lub wzrostu popytu, jeśli nie będzie temu towarzyszyć właściwa promocja na rynkach światowych; dlatego za niezbędne uważa opracowanie określonych posunięć zwiększających zdolność informowania rynków światowych o jakości europejskiego wina i przeznaczenie na to odpowiednich środków;
47. uważa, że w świetle niedawnych zmian przepisów dotyczących etykietowania wina, wprowadzonych w rozporządzeniach (WE) nr 1991/2004⁽¹⁾ i (WE) nr 1427/2004⁽²⁾, ocena wpływu zmian już dokonanych powinna nastąpić przed wprowadzeniem jakichkolwiek innych zmian;
48. podkreśla, że stosowane praktyk enologicznych niedozwolonych w UE musi być wyraźnie podane na opakowaniach napojów, które nawiązują do obrazu wina;
49. uważa, że etykietowanie win z Unii Europejskiej jest niezbędne, ale nie powinno być bardziej skomplikowane niż etykietowanie win pochodzących z krajów trzecich;
50. zaleca państwom członkowskim harmonizację języka używanego na etykietkach po to, aby nie zmuszać operatorów do tłumaczenia niektórych określeń z jednego języka na drugi, w przypadkach gdy termin używany w kraju docelowym jest bardzo podobny i nie ma niebezpieczeństwa spowodowania dezorientacji wśród konsumentów;

Aktywna i ambitna polityka handlu zagranicznego UE w zakresie wina jako ważny filar organizacji wspólnego rynku w sektorze wina

51. podkreśla, że trudności występujące w sektorze wina, wynikające głównie z rosnącego przywozu wina z krajów trzecich oraz wzrastającej liczby jego zapasów, przekraczających wartość produkcji rocznej i mających małe szanse na zbyt, wywierają niską presję na ceny oraz dochody producentów i powinny zostać rozwiązane poprzez ustanowienie szeregu podstawowych priorytetów, o których nie wspomina się w komunikacie Komisji, tj. m.in. propagowania umiarkowanej i odpowiedzialnej konsumpcji, realokacji środków budżetowych umożliwiających dotarcie do nowych konsumentów i zdobycie nowych rynków lub ich odzyskanie, a także promocji jakości i wspierania badań;
52. wzywa Komisję do podjęcia wszelkich możliwych starań w celu wzmocnienia ochrony geograficznych oznaczeń pochodzenia poprzez podniesienie poziomu wymogów i tworząc dla nich nowe wspólne ramy europejskie oraz na szczeblu międzyregionalnym i wielostronnym, w szczególności w kontekście WTO i Porozumień w sprawie handlowych aspektów praw własności intelektualnej (TRIPS), w celu utworzenia wielostronnego rejestru win i napojów alkoholowych oraz w celu zwalczania podróbek i wszelkich form nadużywania europejskich geograficznych oznaczeń pochodzenia i tradycyjnych nazw w krajach trzecich;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1991/2004 z dnia 19 listopada 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 753/2002 ustanawiające niektóre zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1493/1999 odnośnie do opisu, oznaczania, prezentacji i ochrony niektórych produktów sektora wina (Dz.U. L 344 z 20.11.2004, str. 9).

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1427/2004 z dnia 9 sierpnia 2004 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1622/2000 ustanawiające określone szczegółowe zasady w celu wykonania rozporządzenia (WE) nr 1493/1999 w sprawie wspólnej organizacji rynku wina i ustanawiające wspólnotowy kodeks praktyk i procesów enologicznych (Dz.U. L 263 z 10.8.2004, str. 3).

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

53. uważa, że w ramach negocjacji WTO oraz umów dwustronnych konieczne jest uzyskanie lepszej ochrony chronionych oznaczeń pochodzenia (PGI) i chronionych nazw pochodzenia (PDO), co ma duże znaczenie dla utrzymania wysokiej jakościowo produkcji wina, związanej z danym regionem i lokalnymi zwyczajami;

54. podkreśla, że w celu zwiększenia konkurencyjności sektora na rynkach międzynarodowych należy określić, w ścisłej współpracy z reprezentatywnymi organizacjami producentów europejskich, aktywną i ambitną zagraniczną politykę handlową w zakresie wina europejskiego, której towarzyszyć będzie reorganizacja środków budżetowych oraz innych odpowiednich środków;

55. podkreśla, że potrzebne jest zawarcie, w ramach tej zagranicznej polityki handlowej w zakresie wina europejskiego, umów dwustronnych z krajami trzecimi w sprawie handlu winem, w oparciu o zasadę wzajemnego uznawania i ochronę geograficznych oznaczeń pochodzenia;

56. przypomina, że Unia Europejska zobowiązała się do stopniowego zniesienia swoich subsydiów eksportowych do roku 2013; wzywa Komisję do złagodzenia skutków zmniejszenia subsydiów, zwiększając dostępność środków na cele zróżnicowania dochodów producentów wina i wprowadzając kwalifikowany dostęp do rynku dla artykułów winiarskich, w stopniu, w jakim jest to niezbędne do zachowania równowagi na rynku europejskim;

57. wzywa do wpisania wina na listę produktów wrażliwych WTO;

58. jest zdania, że z uwagi na istniejące cechy charakterystyczne systemu oznaczeń geograficznych wina, podczas pierwszego etapu reformy (2008-2011) mogłaby zostać zbadana możliwość włączenia przepisów rozporządzenia Rady (WE) nr 510/2006 z dnia 20 marca 2006 r. w sprawie ochrony oznaczeń geograficznych i nazw pochodzenia produktów rolnych i środków spożywczych⁽¹⁾, z zastrzeżeniem dokonania niezbędnych dostosowań, do nowej wspólnej organizacji rynku wina; zaznacza, że podczas drugiego etapu reformy (2012-2015), kiedy już dojdzie do stopniowego wprowadzenia zasad klasyfikacji i jednolitej rejestracji wina na szczeblu wspólnotowym i krajowym podczas pierwszego etapu reformy, powinna zostać zbadana zasadność włączenia przepisów przyszłego rozporządzenia w sprawie nowej wspólnej organizacji rynku wina dotyczących oznaczeń geograficznych do rozporządzenia (WE) nr 510/2006;

59. podkreśla znaczenie kwestii pozahandlowych w ramach WTO; wzywa Komisję do opracowania systemu oznakowania importowanych napojów alkoholowych wyprodukowanych na bazie wina, które nie odpowiadają europejskim praktykom enologicznym, i z tego względu nie powinny być oznakowane jako wina;

60. zwraca uwagę, że zniesienie zakazu winifikacji moszczu gronowego pochodzącego z przywozu stanowi główne źródło zagrożenia w kontekście rozcieńczania wina, zakłóceń funkcjonowania rynku oraz ograniczenia wspólnotowej produkcji, oraz że zniesienie tego zakazu w ramach WTO powinno zostać odrzucone przez Komisję;

61. jest zdania, że prawo wspólnotowe powinno zakazać fermentacji importowanego moszczu i mieszanina go z moszczem pochodzącym ze Wspólnoty, ponieważ takie procedury nie są spójne z innymi środkami proponowanymi przez Komisję, takimi jak karczowanie i wycofanie finansowania związanego z wykorzystaniem skoncentrowanego moszczu w celu podniesienia zawartości alkoholu;

62. podkreśla, że nie ma konieczności prowadzenia w ramach WTO negocjacji w sprawie możliwości kupażowania win pochodzących z przywozu z krajów trzecich i kupażowania ich z winem wspólnotowym i sprzeciwia się takiemu postępowaniu, gdyż stworzy to olbrzymie problemy w określeniu pochodzenia oraz identyfikacji produktów i doprowadzi do obniżenia jakości win produkowanych w państwach europejskich;

63. uważa za rzecz ważną z punktu widzenia ochrony jakości i reputacji europejskich win, aby do ich produkcji dopuszczone były jedynie wina i moszcze wyprodukowane w Unii Europejskiej;

⁽¹⁾ Dz.U. L 93 z 31.3.2006, str. 12.

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

Międzynarodowe biuro ds. winorośli i wina (OIV) – Dwustronne porozumienia handlowe

64. uważa, że w czasie, gdy Unia Europejska prowadzi trudne negocjacje w ramach WTO oraz zawiera dwustronne porozumienia mające na celu ochronę europejskich produktów żywnościowych, produktów posiadających oznaczenie geograficzne, produktów organicznych itp., Rada, zasięgając opinii Parlamentu Europejskiego, powinna być organem odpowiedzialnym za zatwierdzanie nowych praktyk enologicznych, gdyż w przypadku przeniesienia tych kompetencji na Komisję zagrożone zostanie oznaczenie i klasyfikacja wina gatunkowego w Unii Europejskiej; uważa, że takie praktyki enologiczne powinny znaleźć się na pozytywnej liście Wspólnoty;

65. wzywa Komisję do wykorzystania wszelkich dostępnych środków w celu zapobiegania oszustwom i nadużywaniu oznaczeń pochodzenia geograficznego w krajach trzecich;

66. jest zdania, że nie należy pozbawiać wspólnej organizacji rynku w sektorze wina wszystkich środków finansowych na poziomie europejskim poprzez przesunięcie do drugiego filara WPR i powrót do krajowych kompetencji w dziedzinie działań otwierających drogę zakłóceniom konkurencji i dyskryminacji pomiędzy strukturami produkcyjno-handlowymi i państwami członkowskimi;

67. jest zdania, że praktyki enologiczne nie mogą dezorientować konsumentów, fałszować jakości, ani prowadzić do nieuczciwej konkurencji; podkreśla, że dotychczas zatwierdzone praktyki enologiczne nie mogą być automatycznie aprobowane i zatwierdzane do użytku na terenie UE, nawet jeśli wina przeznaczone są na eksport do regionów, gdzie takie praktyki są dozwolone;

68. jest zdania, że skoncentrowanie wszystkich praktyk enologicznych w OIV jest krokiem we właściwym kierunku, pod warunkiem, że praktyki te będą oceniane i ustanawiane na podstawie badań naukowych i technicznych oraz że zostanie zagwarantowane jednocześnie bezpieczeństwo żywności i bezpieczeństwo zdrowia publicznego;

Promocja i informacja o umiarkowanej i odpowiedzialnej konsumpcji wina

69. zauważa, że spożycie wina w Europie stale spada, głównie w krajach o tradycyjnie wysokim spożyciu wina, co jest zasadniczą przyczyną strukturalnej nadwyżki wina; zauważa, że w ostatnich latach eksport wina utrzymywał się na stałym poziomie, natomiast import dynamicznie wzrastał, w związku z czym należy zwiększyć konkurencyjność europejskiego sektora wina; wzywa Komisję do niezwłocznego przygotowania sprawozdania wyjaśniającego przyczyny stwierdzonego w ostatnich latach spadku eksportu win europejskich i stałego wzrostu importu wina z krajów trzecich, oraz precyzującego w szczególności w jakim stopniu są przestrzegane dwustronne umowy handlowe z krajami trzecimi, w jakim stopniu zostały uwzględnione prawowite interesy handlowe Unii Europejskiej i europejskich producentów oraz w jakim stopniu poprawnie wykorzystano przewidziane przez wspólną politykę handlową mechanizmy rozwiązywania takich problemów;

70. zwraca uwagę, że trwały rozwój europejskiego sektora wina wymaga przesunięcia znacznych środków budżetowych w ramach wspólnej organizacji rynku w sektorze wina w celu promocji umiarkowanej i odpowiedzialnej konsumpcji wina; popieranie tendencji coraz bardziej umiarkowanej i odpowiedzialnej konsumpcji wina jest poważnym przyczynkiem do ochrony europejskich konsumentów i zdrowia publicznego; zmierzające do tego środki muszą zostać opracowane wspólnie w ramach skutecznego partnerstwa przez Wspólnotę, państwa członkowskie, regiony i samych przedstawicieli sektora wina, którzy mają wielką rolę do odegrania;

71. zwraca się do Komisji o wdrożenie dynamicznej polityki handlowej w celu promowania jakości win europejskich i ochrony europejskich metod produkcji wina;

72. podkreśla, że priorytety Komisji powinny również obejmować zwiększenie promocji oraz wysiłki na rzecz zdobycia nowych konsumentów i rynków, szczególnie w związku z wywozem i nowymi wschodzącymi rynkami, dzięki aktywnej i ambitnej polityce handlu zagranicznego, dysponującej odpowiednimi zasobami;

73. za niezbędne uważa zwiększenie i zapewnienie finansowania informacji dla konsumentów w zakresie cech jakościowych win produkowanych w Europie zgodnie z tradycyjnymi i kontrolowanymi praktykami enologicznymi w celu ochrony konsumentów przed importowanymi produktami wątpliwej jakości oraz promocji wina produkowanego w Europie na rynku wewnętrznym i rynkach światowych;

Czwartek, 15 lutego 2007 r.

Koperty krajowe – jednolita polityka wspólnotowa oparta na programach wsparcia i rozwoju sektora wina

74. podkreśla konieczność utrzymania budżetu wspólnotowego i niedokonywania przesunięć środków z pierwszego do drugiego filaru wspólnej polityki rolnej, dotyczącego rozwoju obszarów wiejskich, co mogłoby doprowadzić do „rozproszenia” środków ze szkodą dla sektora wina; wnosi o jasne określenie środków kwalifikujących się do finansowania w celu zagwarantowania, że sektorowi rzeczywiście przyznawane są fundusze;

75. zaleca, w oparciu o cele wykonalnej i zgodnej z zasadami konkurencji reformy wspólnej organizacji rynku w sektorze wina, ustalenie ram wspólnotowych, które mogą zostać wdrożone na szczeblu krajowym/regionalnym, łącznie z przypisanymi im środkami finansowymi, które muszą zostać zawarte w pierwszym filarze WPR, tj. w zasobach wspólnej organizacji rynku w sektorze uprawy wina; uważa, że strategie te mogą objąć: restrukturyzację winnic, środki zmierzające do poprawy struktur rejestracyjnych i handlowych, metody upraw rolnych oraz normy środowiskowe w ramach kontroli jakości, mechanizm zarządzania kryzysowego, badania nad produkcją i udoskonalonym marketingiem produktów, przeciwdziałanie kłęskom żywiołowym, działania promocyjne i w zakresie informowania konsumentów, jak również karczowania winorośli oraz — w fazie przejściowej — prywatne składowanie, środki dotyczące destylacji i inne uzasadnione mechanizmy rynkowe;

76. podkreśla, że priorytetem reformy wspólnej organizacji rynku w sektorze wina powinna być polityka upraw, która przyczyni się do podniesienia konkurencyjności i podwyższenia jakości win europejskich; uważa, że środki wspólnotowe powinny zostać przeznaczone na programy wsparcia i rozwoju sektora wina na podstawie wspólnych kryteriów, aby nie dopuścić do nierówności pomiędzy państwami członkowskimi lub regionami;

77. podkreśla, że przy wyborze metody rozdziału środków wspólnotowych pomiędzy krajowe programy wsparcia i rozwoju sektora wina należy uwzględnić fakt, że działania interwencyjne na rynku — przeprowadzane w poszczególnych państwach członkowskich w całkowicie odmienny sposób — pochłaniają znaczną część obecnych środków wspólnej organizacji rynku w sektorze wina;

78. jest zdania, że w oparciu o dane statystyczne dotyczące produkcji i powierzchni upraw winorośli w każdym z państw członkowskich w danym okresie, na przykład w okresie 2001-2005, można dokonać rozdziału a priori środków z budżetu kopert krajowych w celu umożliwienia wszystkim państwom członkowskim wykorzystania — w ramach przeznaczonych dla nich kopert — dowolnych instrumentów, które uznają za odpowiednie w obrębie ram prawnych ustanowionych uprzednio na poziomie Wspólnoty zgodnie z obiektywnymi kryteriami i przyznających taką samą pomoc wszystkim państwom członkowskim;

79. jest jednak zdania, że inne uzasadnione rozwiązanie mogłoby być oparte na kwotach wykorzystanych przez każde państwo członkowskie w ramach obecnej wspólnej organizacji rynku w sektorze wina, lub polegać na opracowaniu formuły i/lub kryteriów mieszanych uwzględniających dane historyczne, obszar winnic i wielkość produkcji wprowadzonej na rynek w każdym z państw członkowskich, co stworzyłoby system premii odpowiadający celom reformy;

80. jest zdania, że w sytuacji, gdy państwo członkowskie uważa dodatkową pomoc na rzecz poprawy interwencji strukturalnych w sektorze wina za niezbędną, konieczna jest możliwość współfinansowania kwalifikujących się działań ze środków drugiego filaru WPR; działania te dotyczą przede wszystkim połączenia interwencji strukturalnych, systemów przewidujących możliwość wcześniejszego przejścia na emeryturę oraz strategii wsparcia dla młodych mężczyzn i kobiet pracujących w rolnictwie;

81. jest zdania, że nowe nasadzenia nie mogą być uwzględniane w działaniach kwalifikujących się do finansowania;

82. zauważa, że każda reforma wspólnej organizacji rynku sektora wina musi chronić i zwiększać konkurencyjność europejskich producentów wina; podkreśla w związku z tym istotne znaczenie zdolności innowacyjnych i dynamizmu;

*

* *

83. zobowiązuje swojego Przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie oraz Komisji.